

2020. május 15., péntek

SZENT JÓZSEF NAPI ÜZENETE, AMELYET BRAZÍLIÁBAN, MINAS GERAISBAN, FIGUEIRA MÁRIA-KÖZPONTJÁBAN ADOTT ÁT A LÁTNOK LUCÍA DE JESÚS NŐVÉRNEK

Egy lélek, amely az Istennek való átadás útján halad, egy nap, miközben átélte a belső döntés egy mély pillanatát és megkísértették a világ erői, arra gondolt, hogy mindent elhagy, és beleveti magát az élet örömeibe és illúzióiba. Ez a lélek kísértésbe esett, mert azt gondolta és érezte, hogy az önátadás értelmetlen, hogy az élet fejlődése szempontjából lényegtelen, és hogy annyi erőfeszítés ellenére sem sikerül növekednie - ezért jobb lenne elhagyni ezt az utat, és belevetni magát a világba.

Miközben belsőleg azt tervezte, hogy elhagyja a szellemi utat, úgy érezte, hogy nem tudja megtenni, és hogy valami Istenhez köti őt. Félelmet és felháborodást érezve kezdte kérdezgetni az Urat, mondván: *"Mondd, Uram, miért kötsz engem a Szívedhez? Miben különbözöm Tőled, ha mindig ugyanaz a láthatatlan és tökéletlen lélek vagyok a Te teremtésed végtelenségében? Miért nem engeded meg nekem, Istenem, hogy elhagyjam ezt az utat, és a világba vetve magam megtanuljam, hogy más utakon is megtaláljalak Téged úgy, mint ezen az úton?"*

És mosollyal az arcán, megmutatva mennyei könnyörületességét, az Úr így válaszolt: *"Dönthet-e egy szerv magától úgy, hogy kimegy és a testen kívül él? Bármennyire is szeretne függetlenné válni a testen belül, és ez betegségeket és egyensúlyhiányt okoz, ez a szerv nem mehet ki magától. És ha egy nap, annyi betegség után, kivennék abból a testből, gondolod, kis lélek, hogy túlélne?"*

Ilyenek azok a lelkek, akik elkötelezték magukat Nekem. Minden általam teremtett lélek az Én Misztikus és Végtelen Testem sejtje, de azok, akik elkötelezték magukat Nekem, olyan szervek Bennem, amelyeknek alapvető szerepük van az élet fejlődésében, és bár nem érzékelik, de részei egy végtelen Munkának, amely nem kezdődik és nem is ér véget ebben a világban. Mivel ez így van, szeretett lélek, nem Én vagyok az, aki Szívemhez kötlek, és nem engedem, hogy más utakat kövess, hanem saját életed és a Velem való egyesülésed állapota az, ami miatt úgy érzed, hogy minden kísértés ellenére nem tudsz más utat választani.

De ez a pillanat számodra nem alkalmas a legtisztább gondolatod kifejezésére. A vakság és tudatlanság időszakán mész keresztül, amikor felhők borítják az arcodat és a szívedet, és nem látod vagy érzed az igazságot. Ahhoz, hogy ez az igazság feltáruljon előtted, ne fordulj el Szeretetemtől, és ne hagyd abba, hogy azért kiálts, hogy könnyörüljek rajtad. Annak ellenére, hogy a sivatagban vagy, erőt adok neked a kitartáshoz. És még a belső szárazságban is érezni fogod, hogy Forrásom újra felszínre tör benned a mélység mélyén. A zűrzavaros időkben se hagyd abba a keresésemet, és Én békét adok neked."

Gyermekeim, ebben az Istennel folytatott párbeszédben találjanak erőt a mai elvakult lelkek, hogy keressék a Fényt és hogy Irgalomért kiáltsanak.

Áldásom van erre.

Legtisztább Szent József